

לא ניתנו המועדות אלא לעסוק בתורה

שיהיו דברי תורה מחודדין בפניך...

"בַּסֹּכֶת תִּשְׁלַח בְּיָמֵינוּ"

זה לא ילך. אתה חייב לשנות את מקום מגוריך". והנמשל: ה' כאילו אומר לנו, עברתם את ראש השנה ויום כיפור. זה היה כמו 'סמינר'. עכשיו תשנו את מקום המגורים שלכם, תעברו לסוכה. אם תמשיכו להתגורר עם החברים הישנים, זה לא ילך. אתם מוכרחים שיהיו לכם חברים חדשים".

ומי הם החברים החדשים? אברהם. יצחק, יעקב. משה, אהרן, יוסף ודוד... הקב"ה כאילו אומר לנו: "אלו החברים שלכם! אם אתם רוצים להמשיך בעבודה הרוחנית. תשנו את מקום מגוריכם ותמצאו לעצמכם סביבה חדשה. אחרת זה לא יצליח. כי במקום המגורים הנוכחי שלכם אתם תפגשו בחברים הישנים, והם עלולים להתלוצץ עליכם ולומר: ראו את פלוני ואלמוני שנכנס בהם פתאום מן רוח של 'הדות'".

מהי העבודה של סוכות? סוכות מתחלק לשני חלקים - שבעה ימים ושמיני עצרת.

משל לבעל תשובה. אין לתאר את היופי של בעל תשובה. אדם התגורר בסביבה חילונית והיה שקוע שם במ"ט שערי הטומאה - אירגונים העוסקים בקירוב רחוקים לוקחים אנשים כמוהו למלון למשך שבוע למסגרת שנקראת "סמינר". במשך השבוע האדם נהיה בעל תשובה, הוא רוצה, באמת ובכנות להתחיל ללמוד תורה ולשמור מצוות.

הדבר הראשון שצריך לומר לאדם כזה הוא: "הצעד הראשון שאתה צריך לעשות הוא. לעבור לשכונה אחרת. אם תחזור לחברים הישנים שלך, למצב הישן.

אדם חי
עלי אדמות
וחושב שיחיה
לעולמי עולמים
ומחמת זה,
האדם משקיע
עצמו
בהבלי העולם
ושוכח את עיקר
ביאתו לעולם.
הזהר הקדוש

אנו שמחים בסוכות
משום הכרת הטוב לה'.
ר"ה ויו"כ באים לזכרון
ולכפרה, אך סוכות בא
לשמחה ולהודאה
על שמילא הקב"ה
כל טוב בזמן האסיף.
הרשב"ם זצ"ל

כאשר אדם מקיים
את המצוות, למרות
הצער הכרוך בה,
יש כאן אות וסימן
למידת נכונותו
להקריב עבור
המצווה.

כל המרבה לנאות
וליפות את סכתו,
הרי זה משבח.
השל"ה הקדוש

להקדשת פינה זו..
0524701030

מי נִשְׁלַח טַעַם
שְׂמַחַת הַתְּבָרָה הַסְּפָקוֹת,
לֹא טַעַם שְׂמַחַה מִיָּמֵינוּ!
הַרְבֵּי זַעֲזַל

"משל לעבד שבא למזוג
כוס לרבו ושפך לו קיתון
של מים על פניו" (סוכה כח)
'על פניו- על הפנימיות.
מכיוון שלא קיימו את
מצוות הסוכה באמיתיות
ובפנימיות על כן בא
עליהם הגשמים..
מתוך 'טללי אורות'

"וְהִיִּיתָ אִךְ שְׂמִינִי"

אין דבר בעולם שאינו ניתן להשגה ע"י רגע של שמחה. כילדים, היודעים שישנם רגעים בהם לא מתאים לבקש מאמא אפילו דבר קטן. אך ברגעי שמחה, כשאמא שרויה במצב רוח מרומם, ניתן להשיג ממנה רבות.. עלינו כביכול ל'תפוס' את הקב"ה בימי השמחה, חג הסוכות, ועל ידי זה נזכה למילוי כל משאלותינו לטובה..

הגר"ש פינקוס זצ"ל

יהודים אוהבים את הקב"ה ורוצים להיות מחוייבים לקיים מצוותיו. זכורני שנה אחת שירדו גשמים בסוכות. חיכינו עוד דקה ועוד דקה. התרטבנו. אך עדין היתה תקווה שהגשם יפסק ונוכל להשאר בסוכה. בסופו של דבר כשראינו שהגשם אינו פוסק יצאנו מהסוכה לתוך הבית וברגע

הגר"נ יגן זצ"ל

אין השכינה שורה
אלא על לב שמח.
מתוך 'נתיבי אור'

מצות ארבעת המינים

פינת ההלכה

כתוב בתורה "ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפות תמרים וענף עץ עבות וערבי נחל". וקבלו חכמינו שצריך לקחת, לולב אחד, אתרוג אחד, שלשה הדסים, ושתי ערבות.

שיעור אורך ההדס והערבה כ-20 ס"מ. ושיעור אורך הלולב (היינו השדרה מלבד העלים) כ-27 ס"מ וצריך ששדרת הלולב תהיה גבוהה כ-8 ס"מ מעל ההדסים והערבות.

הלולב: מצוה מן המובחר -

א. שאין העלים פרודים זה מזה. ב. שלא שנחלק העלה העליון אפילו מקצתו. ג. שלא יהיה עקום כלל. מן הדין כשר אף אם -

א. העלים פרודים זה מעל זה. ב. נחלק מקצת העלה העליון (אבל לא כולו). ג. הוא עקום (אבל לא עקום כמגול).

ההדס: מצוה מן המובחר -

א. שיהיה 'משולש' (שכל שלשה עלים יוצאים בעיגול בשורה אחת) בכל אורכו. ב. שהעלים מכסים את כל הענף (שראש העלה מגיע לעוקף העלה שמעליו). ג. שלא נקטם ראשו.

מן הדין כשר אף אם -

א. הוא 'משולש' רק ברובו. ב. העלים אינם מכסים את כל הענף. ג. נקטם ראשו.

הערבה: מצוה מן המובחר -

א. שעליה אינם כמושים או מחוררים. ב. שלא נשרו עליה כלל. ג. יש נזהרים שיהיה 'בלבוב' בראשה. מן הדין כשרה אף אם -

א. עליה כמושים או מחוררים. ב. נשרו מקצת עליה. ג. אין לה 'בלבוב' (ובתנאי שלא נקטם ראש הענף).

האתרוג: מצוה מן המובחר שיהיה -

א. גדול. ב. צהוב. ג. נקי.

מהדין צריך להיזהר שלא יהיה -

א. מורכב (פסול לרוב הפוסקים). ב. ניטל עוקצו ונשאר במקומו גומא. ג. - ניקב או נשרט ועל ידי כך נחסר ממנו כל שהוא. ד. בחוטמו (מהשיפוע כלפי מעלה) כתם כל שהוא שחור או לבן.

וְשִׁבְחוּתָ בְּזִמְזִימָה אֶתְהוּ... וְהִלְלוּ

בְּזִמְזִימָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הַיְתֵה מְצֹה עַל יִשְׂרָאֵל לְשַׁמַּח אֶת הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם (שְׁנֵאָמֵר: "וְשִׁמַּחְתָּ בְּחִגְךָ אֶתְהוּ... וְהִלְלוּ"), מִפְּנֵי שֶׁהֵיוּ עוֹבְדִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וּמוֹרִים הוֹרָאוֹת בְּיִשְׂרָאֵל, שְׁנֵאָמֵר: "יִוְרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב וְתוֹרֹתֶיךָ לְיִשְׂרָאֵל".

וּבְזִמְזִימָה, שְׁאִין עֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, מְצֹה לְשַׁמַּח אֶת הָאֲבָרְכִים שְׁלוֹמְדִים תוֹרָה יוֹמֵם וְלַיְלָה, וּמוֹרִים הוֹרָאוֹת בְּיִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם בְּמִקְוֵם הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲז"ל (מִנְחוֹת קִי ע"א): תְּלַמִּידֵי חֻכְמִים שְׁעוֹסְקִים בְּתוֹרָה, מְעַלָּה עֲלֵיהֶם כְּאִלוֹ עוֹסְקִים בְּעֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ.

בנין שלמה להגר"ש הכהן מוילנא

בסוכות כתוב "תשבו שלשת ימים", ובמשכן כתוב "ופתחו אוהל מועד תשבו יומם ולילה שלשת ימים". הסוכה שהיהודי זוכה לשבת בה נלמדת בגזירה שווה מהמשכן. ללמדך, שכשאתה נכנס לסוכה כביכול זה כמו המשכן. וממילא בנין כמה צריך להיות זהיר במצוות החג, לאכול ולישון בסוכה.

'ובחרת בחיים'

רבים סבורים כי חיזוק האמונה נוגע רק לאנשים הרחוקים מדרך התורה והמצוות, ואילו בתוך מחנה שומרי התורה והמצוות הענין מסודר. אולם, פעם התבטא הגר"נ קרליץ שליט"א ואמר: אתם חושבים שהענין מסודר?! אם כך, אראה לכם שבתוך העיתונים החרדיים כתובים דברי כפירה.

הנה למשל, בליל סוכות ירדו גשמים עזים עד שלא ניתן היה לישון בסוכה. על פי המשנה (סוכה ב, ט) זהו ביטוי לכעס שהקב"ה כעס על בניו, כמשל העבד שבא למזוג כוס לרבו ושפך לו קיתון על פניו. אך בעתון החרדי היתה התיחסות שונה לגמרי לגשמים אלו: נכתב במפורש יומים קודם לכן שהגשמים הללו עומדים לרדת ופורטה שם סיבה שונה לחלוטין. בעיתון הוסבר שהמפה הסינופטית היא אפיק ברומטרי מעורב באויר קר שחדר לאזורינו מקפריסין. והוא זה שיגרום שירד גשם. בעיתון לא מוזכרים החטאים שהביאו לכעס זה..

בדומה לכך, בזמן עצירת גשמים רשומה באופן ברור תחזית מזג האויר והיא עלולה ליצור תחושה בין קוראי העיתון שהתפילה מיותרת מכיון שאם אמור הגשם לרדת, הוא ירד גם ללא התפילה. ואם כתוב שהגשם לא ירד, כיצד תעזור התפילה לשנות את המציאות הברורה הכתובה שחור על גבי לבן ומודפסת באלפי עותקים..

מחשבות כפירה אלו עלולות לצוץ גם במחשבתו של אדם שומר תורה ומצוות, ולא רק בין אנשים הרחוקים משמירת התורה ומצוותיה. לכן כל אחד ואחד צריך לתקן בעצמו את הדרוש תיקון..

מתוך 'ומתוק האור'

ספר הגאון החיד"א זצ"ל, מְעַשֶׂה בְּחֻכְמָם אֶחָד, מְשֶׁה הִכְרִי שְׁמוֹ, שְׁאֵכַל אֶת סְעוּדָתוֹ בְּסִפְהָ בְּלִילָה הִרְאִישׁוֹ, וְאַחַר שֶׁהִלְךְ לִישׁוֹ, הִתְעוֹרֵר וְנִזְכַּר שֶׁלֹּא כִּן כְּשֶׁאֵכַל בְּסִפְהָ "זָכַר לְעַנְי הַכְּבוֹד". מִיָּד קָם מִמִּטָּתוֹ, נָטַל אֶת יָדָיו, וְאֵכַל שׁוֹב לְחֶם - "זָכַר לְעַנְי הַכְּבוֹד".

"אוצרות הסוכה"

"פרי עץ הדר"

סופי תיבות 'יצר'

כי סגולתו של האתרוג כנגד יצר הרע.

מתוך 'פרדס יוסף'